

Formanden: Den højtærede Finansminister har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for dette høje Ting af fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten*. Som det jo fremgik af mine Udtalelser ved Finanslovforslagets Forelæggelse, mener jeg at kunne anslaa Driftsbudgettets Overskud for 1928—29 til op imod 17 Mill. Kr., og af disse maa der jo af de Grunde, som jeg den Gang angav, reserveres ca. 7 Mill. Kr. til Tillægsbevillingsloven. Der bliver saa op imod 10 Mill. Kr. tilbage, som bør anvendes til Skatnedsættelser, der tager direkte Sigte paa Lettelse af Erhvervslivets Vanskeligheder, paa større Kapitaldannelse og paa Konsolidering. Det er selvfølgelig ikke Alverden, der kan naas med et Beløb som dette, men det Beløb, der er til Raadighed, bør efter min Mening anvendes paa de Punkter, der kan faa særlig Betydning for de Ting, som jeg for et Øjeblik siden nævnte. Efter de Taknedsættelser, som blev vedtaget i forrige Rigsdagssamling, særlig de 21 Mill. Kr. til Formindskelse af Post- og Godstaksterne, og den Lettelse af Kommunerne Byrder, som er opnaaet særlig ved det forøgede Tilskud til Dækning af Kommunerne Vejdogifter paa 11—12 Mill. Kr., og de ved Revisionen af de sociale Love opnaaede Besparelser paa ca. 11 Mill. Kr. er det efter min Opfattelse fremfor alt en Lempelse af Indkomst- og Formueskatten, som vil have Betydning for Erhvervslivet, særlig ved at fremme Kapitalopsparingen og Konsolideringen af vore erhvervsdrivende Selskabers Økonomi. Man kunde maaske spørge: Hvorfor ikke særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa den indirekte Beskatning, Toldbeskatningen og Forbrugsbeskatningen? Jeg skal her henvise til de Bemærkninger, jeg har gjort under Finanslovdebatten, og ikke komme dybt ind paa dette nu; men Forholdet er jo det, at ved de Ændringer, der er gennemført i vor indirekte Beskatning, og som er gennemført væsentlig under min Ledelse som Finansminister, er Vægten i stærkere og stærkere Grad lagt paa en Beskatning af Luksusforbruget, medens man har skaaet det almindelige jævne Forbrug og ligeledes ikke har forhøjet de industrielle Toldsatser. Dertil kommer, at da Skatter som Kaffe-tolden, Sukkertolden og lignende er Vægttoldsatser, og da det samme er Tilfældet med den langt overvejende Del af vore

industrielle Toldsatser, er automatisk ved den Stigning af Prisniveauet, som har fundet Sted, Toldens Byrder meget væsentlig lettet.

Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa den Tendens i vor Toldlovgivning, som satte ind ved Toldlovgivningen af 1908, og som jeg har videreført ved forskellige Tillæg til Toldloven i Perioden 1920—24. Derved er i overordentlig stort Omfang — større Omfang, tør jeg vel sige, end i noget andet Land — alt, hvad der hedder Raastoffer, Hjælpesoffer og Halvfabrikata, undtaget fra Skat, og i de enkelte Tilfælde, hvor der endnu paahviler dem nogen Skat, er den af ringe Størrelse. Derfor kan det ud fra de her givne Synspunkter: Lettelse af Erhvervslivet, Fremme af Konsolidering og Fremme af Kapitalopsparing, ikke være disse Skatter, som kommer i første Række, men derimod Indkomst- og Formueskatten. Da det netop er nu og i den kommende Tid, at Krisen er over os og de store Vanskeligheder bestaar, maa der ogsaa lægges en Hovedvægt paa, at det kan blive muligt at gennemføre de Forholdsregler, om hvilke der er Tale, saa betids, at de kan faa Gyldighed fra og med Skatteaaret 1928—29.

Denne min Opfattelse er nu blevet i høj Grad bestyrket ved mine Forhandlinger med Erhvervenes Fællesudvalg, i hvilke vore Hovederhverv er repræsenterede: Landbrug, Haandværk, Industri, Handel og Skibsfart, og ved en skriftlig Henvendelse, jeg har modtaget fra dette Udvalg, og som er vedføjet som Bilag til Lovforslaget, i hvilken netop disse to Punkter fremhæves: en Nedsættelse af Formueskatten under Hensyn til Formuernes Afkastning og en Ordning af Selskabsskatten, ved hvilken denne nedsættes paa en saadan Maade, at de erhvervsdrivende Selskabers Henlæggelser og derigennem deres Konsolidering kan fremmes.

Hvad nu først Formueskatten angaar, har det længe været mig klart — saaledes som det ogsaa fremgaar af mine Udtalelser her i Tinget, sidst den 16. Juni i Aar —, at det i første Række er den, der trænger til en Lettelse. Man kan vel med Sandhed sige, at ogsaa Indkomsts-katten er meget høj her i Landet, og at Indkomsts-kattens Progression er overordentlig skarp, men dels rammer denne Skat dog trods alt en virkelig Indtægt, saaledes at der i det foregaaende Aars Fortjeneste ligger Midler, hvoraf Skatten kan udredes, medens Formueskatten netop i disse Tider meget hyppigt langt overstiger Udbyttet af Formuen, saaledes at der ofte bliver Tale om